

kunne finde på at give tilladelse til forsøg med xenotransplantation på trods af en venlig henstilling fra Den Centrale Videnskabsetiske Komité?

(Kort bemærkning).

Niels Bloch Jespersen (S):

Til Gunvor Auken – nej, undskyld, Margrete Auken. (*Munterhed*). Jeg har skrevet Gunvor, men det er forkert. Undskyld, jeg beklager.

Til fru Margrete Auken: Hvorvidt der skal tages lovgivningsinitiativer eller ej, er jo netop det, vi skal have afklaret i den arbejdsgruppe, som skal nedsættes, og jeg har her ordret, hvad sundhedsministeren sagde, nemlig at:

»... behandlingen med xenotransplantation på landets sygehuse ikke iværksættes uden for et videnskabeligt godkendt forskningsregi, indtil der ved lovgivningen eller andre offentlige regler er skabt klare rammer for behandlingens samfundsmæssige forsvarlige udøvelse uden for forskningsregi.«

Det vil sige, at det, det i princippet handler om, er, at vi skal afvente arbejdsgruppens rapport, og at der er indført et reelt moratorium indtil da. Om der så skal lovgivning til, eller hvad, må tiden vise.

(Kort bemærkning).

Tove Videbæk (KRF):

Jeg fik desværre ikke svar på mit spørgsmål, men hr. Niels Bloch Jespersen er lovligt undskyldt, for han talte vistnok med sundhedsministeren, mens jeg stillede spørgsmålet. Men jeg kan stille det igen: Kunne det tænkes, at en regional videnskabsetisk komité kunne give tilladelse til forsøg med xenotransplantation på trods af en henstilling fra centrale sundhedsmyndigheder, så længe der ikke findes lovgivning på området? Kunne det tænkes?

(Kort bemærkning).

Niels Bloch Jespersen (S):

Til fru Tove Videbæk: Vi lever faktisk i et civiliseret land, så svaret er nej!

Anden næstformand (Henning Grove):

Fru Tove Fergo som ordfører.

Tove Fergo (V):

Først og fremmest skal Kristeligt Folkeparti have tak, fordi de med denne forespørgsel følger op på den høring, som Folketingets Sund-

hedsudvalg og Forskningsudvalg med Teknologirådets hjælp afholdt den 23. februar sidste år.

Ved at sætte xenotransplantation på Folketingets dagsorden tvinges vi til endnu en gang at gennemtænke de etiske, sundhedsmæssige, sociale og forskningsmæssige spørgsmål, som overførelse af organer fra dyr til mennesker rejser, samt de problemer med dyrevelfærd, som også er indeholdt i hele denne problematik.

Regeringen bliver spurgt, hvordan den vil sikre, at eventuelle forsøg med overførelse af dyreorganer til mennesker kan ske i kontrollerede forsøg og i begrænset omfang, og om man samtidig vil overvåge, at donor- og forsøgsdyrenes velfærd sikres. Det har ministrene nu svaret på, og de har givet forskellige forslag til, hvordan dette område skal følges. Der foregår en lignende debat i internationale fora, og de krav, der bliver fremført af bl.a. Europarådets Parlamentariske Forsamling, er, at der skal arbejdes på et retligt bindende moratorium i forbindelse med kliniske xenotransplantationer i medlemsstaterne.

I Europarådet foreslår man også, at der i samarbejde med WHO skal udarbejdes en strategi, hvor etiske, medicinske, videnskabelige, retlige, sociale og folkesundhedsmæssige aspekter af xenotransplantation vægtes mod hinanden, inden forsøg på mennesker bliver udført. WHO har udgivet en rapport, hvis konklusion er, at det er nødvendigt med et internationalt fællessyn på, hvordan man afvejer nytten og risikoen ved xenotransplantation. Man må derfor internationalt enes om, hvilke forholdsregler der skal tages for at mindske smitterisikoen, inden problemet opstår.

Og dette arbejde i Europarådet og WHO skulle blive tilendebragt i begyndelsen af år 2002, og i mellemtiden har en lang række lande vedtaget lovgivning, der skal regulere xenotransplantationen, eller oprettet nationale, rådgivende organer, der skal overvåge området. Mærkeligt nok foregår der i øjeblikket ikke ret meget i EU-regi med henblik på en direkte regulering af dette område.

Vi har hørt de forrige ordførere og ministrene tale om den smitterisiko, smittefare, der er forbundet med at transplantere organer fra dyr til mennesker. Men der er mange andre problemer. Der er de etiske, der er de sociale, der er de retlige, og der er problemerne vedrørende dyrevelfærd. Men smittefaren er nok det problem, der trænger sig mest på, og derfor er det vigtigt at handle fornuftigt.